

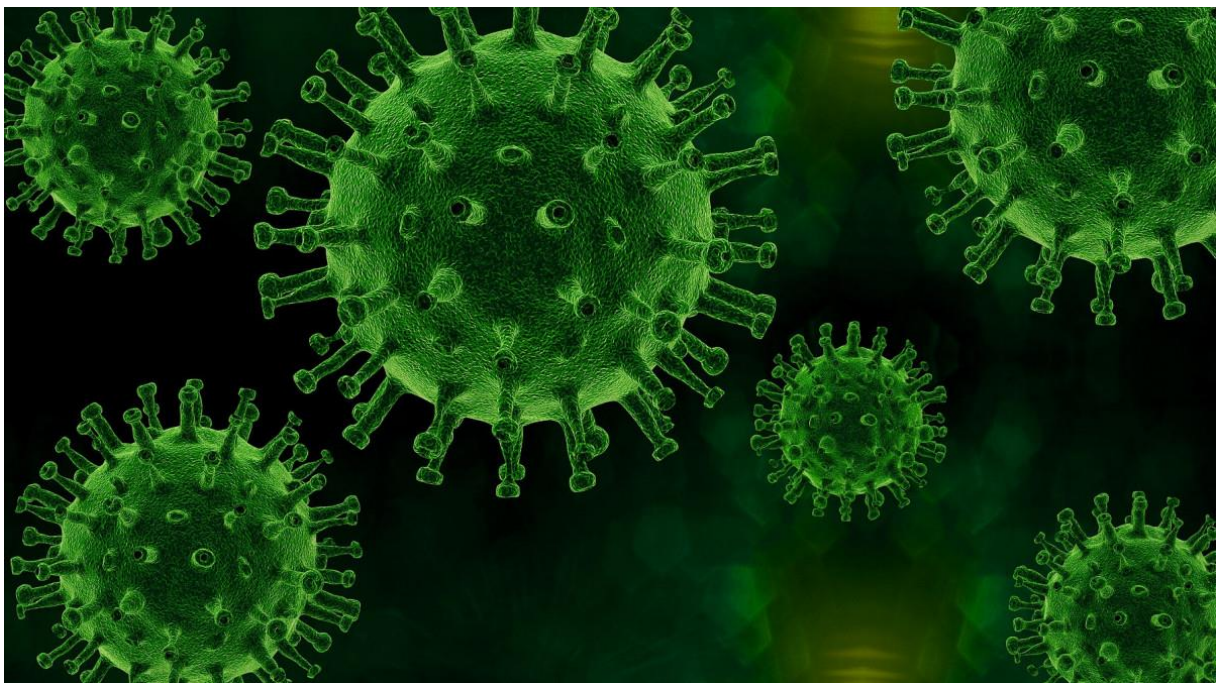
Életünk a járvány árnyékában

Anya és Apa munka közben folyamatosan veszélynek vannak kitéve. Apa buszsofőr, Anya boltvezető, mindkettő majdnem állandóan emberekkel találkozik. Mondani szokás néhány munkára, hogy milyen jó, mert sok emberrel találkozik az ott dolgozó. Idén ennek pont az ellenkezője igaz. Minél kevesebb emberrel találkozik valaki, annál jobb. Akinek pedig nem fontos a munkájában a személyes jelenlét, az, ha szerencsés, dolgozhat otthonról „home office”-ban. Aki viszont kevésbé szerencsés, az el is veszítette a munkáját. Ezzel családok, gyerekek megélhetése került veszélybe. Nagyon elkésesítő lehet nekik, sajnálom az ilyen helyzetben boldogulni igyekvőket.

Én ezt a vírusidőszakot az elején jóként, az idő múlásával azonban egyre rosszabbnak élttem meg. Kicsit szétszórt vagyok, nem titok. Számomra nehéz megjegyezni, hogy melyik tantárgyból lesz online óra; melyik órarendi órán lesz megtartva az online óra; melyik platformon lesz megtartva az online óra. Sokszor az online óra miatt tolódott el néhány órával, mire be tudtam fejezni egy feladatot.

Cserébe viszont nem kell bejárni az iskolába, és nem vagyok összezárva azokkal az emberekkel, akiknek a 99 százalékára kíváncsi sem vagyok. Nem, nem vagyok embergyűlölő. Az azonban tény: van néhány osztálytársam, akik tönkre vágják az óráinkat lehetetlen viselkedésükkel, hordták össze a sok hülyeséget. Ez most megszűnt.

Tisztában vagyok persze vele: a járvány ennél sokkal súlyosabb dolgokat is hozott. Én viszont most a családom és a magam szemszögéből tekintettem a hosszú ideje fennálló helyzetre.

Miklós Mátyás 8.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola